

РЕШЕНИЕ

№ 1040

гр. П., 24.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Диана Мл. Матеева

при участието на секретаря Илиана Кр. И.а
като разгледа докладваното от Диана Мл. Матеева Гражданско дело № 20231720104600 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 4, ал. 1 от Закона за защита от домашното насилие (ЗЗДН).Образувано е по молба с вх. № 19772/27.09.2023 г. от С. Л. Б. ЕГН***** гр.П. ул.Р.Димитров 80/ 56 вх.В и настоящ адрес гр.П. кв.Т. *** *** - **лично в качеството си на пострадало лице**

ПРОТИВ :

Б. И. Б. с.Г.Б. общ.П. *** ЕГН ***** и тел. ***** -бивш съпруг

В обстоятелствената част на молбата и приложената към декларация по чл. 9 от ЗЗДН се изтъкват доводи за упражнено психическо и емоционално насилие от страна на посочения върху нея – на дата 27.09.2023 г.,сутринта към 9.30ч. на работното място магазин * кв.Т. гр.П..

Твърди, че ответникът, след 9 години развод с когото живеела на семейни начала след развода до 23.09.2023г., и след решението ѝ да се раздели с него, на датата тя отива на работа, той отива след нея и започва да я заплашва, че „ си е подписала смъртната присъда“ и ще я убие, ако тя го напусне.След като тя му е заявила, че го напуска окончателно, той с буса си 4 пъти удря колата ѝ,след което идва патрул на КАТ пред който извършителят казва, че я е ударил без да иска.Колата е цялата увредена.Ответникът е непредсказуем според молителката и тя се страхува за живота и здравето си.По тези съображения се моли страните да бъдат призовани на съд и след като съдът се убеди в основателността на молбата да се издаде заповед за защита за пострадалото лице.

Към подадената молба е представена като доказателство декларация по чл. 9 от ЗЗДН, както и съдебно решение за развод.

Ответникът редовно призован, се явява лично в о.з. и се възползва от

правото си да изрази становище по подадената молба за защита от домашно насилие. Твърди, че я ревнува, защото я обича, и че в емоционалното състояние в което се е намирал, е убъркал педалите и е ударил колата без да иска.

В съдебно заседание, проведено на 17.10.2023 г., молителката се явява заедно с адв.Г.Бонев и поддържа исканията си :

-извършителят да се въздържа от контакти с нея

-да не я доближава до местоработата-магазин *, места за социални контакти и домашен адрес гр.П. кв.Т. ***

Изслушан лично ответникът признава, че с молителката имат спорове.Бивши съпрузи са, но доскоро живеят заедно.Молителката „щъка“ и той от срам не излиза от гаража.След изневерите ѝ се разделят, тя е оперирана, той се грижел за нея, обича я от 9-ти клас.Не е искал да я убива, само го е казал в пристъп на яд.

Пернишкият районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото няма спор, че двамата са се развели преди 9 години, но живеят заедно на семейни начала.Имат голям син.

От представените по делото писмени доказателства – писмо от Пернишкия РС с представена справка от специалния регистър по ЗЗДН, се установява, че срещу ответника има предходно заведено дело по ЗЗДН№ 5095/2011г. прекратено

По делото се установява, че ответникът НЕ ВЗЕТ на отчет към психиатричното отделение при МБАЛ „Р. Ангелова“ – гр. П.

От изготвена справка за съдимост е видно, че ответникът е осъждан няколко пъти- за кражби, управление МПС без свидетелство за правоуправление и измама

Свидетели по делото са ангажирани от молителката –нейната работодателка, която описва случката пред работното място и колежка, която е видяла как ответникът чупи колата на молителката.

В депозираната декларация по чл. 9 от ЗЗДН от молителката- се преповтарят твърденията от самата молба по ЗЗДН, а именно, че ответникът осъществил психическо и емоционално насилие над молителката – на посочената дата.

Изложеното от молителката до известна степен кореспондира и с обясненията на ответника, който признава, че е имало конфликт между него и молителката, но бил ядосан и объркал педалите като е включил на задна скорост.

Така установената фактическа обстановка налага следните изводи от правна страна:

Защита по ЗЗДН може да търси всеки, който е пострадал от акт на домашно насилие, осъществен спрямо него от лицата, изчерпателно посочени

в чл. 3 от закона. Целта е да даде възможност на пострадалите да потърсят защита от съда чрез налагане на съответни мерки за въздействие спрямо нарушителите. В тази връзка, за да се предостави защита на определено лице, трябва да се изследва въпросът дали по отношение на него е осъществен акт на физическо или психическо насилие по смисъла на чл. 2 от закона.

В конкретния случай съдът е сезиран с молба, подадена лично от пострадалото лице по смисъла на ЗЗДН, която съдържа необходимите реквизити по посочения закон, подадена е в установения срок, поради което и следва да бъде разгледана по същество.

В молбата се съдържат данни за упражнено психическо и емоционално насилие от страна на ответника спрямо пострадалата и посочената дата

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗЗДН, домашно насилие е всеки акт на физическо, сексуално, психическо, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпружеско съжителство. Действително законът не съдържа легална дефиниция на понятието „психическо насилие“, както и дефиниция за понятието „емоционално насилие“, но като такива могат да бъдат окачествени всички действия, които имат отрицателно или вредно въздействие върху психиката на едно лице – поражат отрицателни за него емоции и/или го принуждават да ги потиска и да не ги изразява. Актове на емоционално и психическо насилие могат да бъдат вербалното насилие /обиждане/, отхвърляне на присъствието, унижение, предизвикване на страх. Преценката дали е налице емоционално или психическо насилие следва да се направи конкретно, като се изследват отношенията между страните, техните физически и психически особености и съответните следи, останали в съзнанието на пострадалото лице.

От дефиницията, дадена в чл. 2 от ЗЗДН, а и от разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗЗДН, следва изводът, че целта на закона е да се изследва поведението на ответника не абстрактно и изобщо, а конкретният акт на домашно насилие, индивидуализиран по време, място, начин и проявна форма. Съобразно него се преценява основателността на молбата, относимостта на доказателствата и адекватната мярка за защита, като при определяне на конкретните способности за осигуряване на физически и емоционален интегритет на пострадалите лица и срока им следва да бъдат взети предвид всички релевантни по делото обстоятелства.

В конкретния случай по делото действително се установи, че между ответника, от една страна, и молителката, от друга страна, са налице обтегнати отношения. Съобразно дадените по-горе разяснения обаче на преценка в настоящото производство подлежат единствено фактите и обстоятелствата, свързани с конкретния акт на домашно насилие, осъществени пред работното място на молителката, на което са станали свидетели колежка и работодателка.

На следващо място разпоредбата на чл. 13, ал. 2, т. 3 от ЗЗДН придава

доказателствена сила на представената от молителката декларация по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН. Предвид специфичния характер на отношенията, засегнати от явлението домашно насилие, законодателят предоставя улеснен за молителя ред при доказване на изложените в сезиращата молба твърдения, доколкото обичайно конфликтите между близки лица възникват в семейна обстановка в отсъствие на свидетели.

Съдът намира, че в разглеждания случай фактите, изложени в молбата за защита относно процесния акт на домашно насилие са обективирани в декларацията по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН, която съгласно посоченото по – горе съставлява достатъчно доказателство за основателност на твърдението за осъществено насилие. В настоящия случай посочената декларация следва да се приеме за доказателство – **НАРЕД СЪС СВИДЕТЕЛСКИТЕ ПОКАЗАНИЯ.**

В тази смисъл обясненията на ответника индиректно кореспондират с декларацията относно обстоятелството, че върху пострадалото лице е упражнено психическо и емоционално насилие.

Данни за физическо насилие НЕ СА НАЛИЦЕ.

Предвид на това, при формиране на изводите си относно осъщественото психическо и емоционално насилие съдът се основава горепосочените.

Така установените по делото обстоятелства обосновават предприемането на мерки срещу проявата на насилие от страна на ответника.

Посоченият извод следва от обстоятелството, че ответникът е извършил спрямо пострадалата акт на домашно насилие, а именно – психическо и емоционално насилие, изразяващо се в **отправени заплахи.**

В тази връзка и молителката е пострадала от акт на домашно насилие по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗДН, извършен от ответника, и следва да получи закрила по Закона за защита от домашното насилие.

При налагане на мерките по чл. 5 от ЗЗДН съдът не е обвързан от искането на молителя или становището на ответника, а следва да наложи по своя преценка една или повече защитни мерки (арг. от чл. 16, ал. 1 ЗЗДН).

При определяне вида на наложителните в случая мерки за защита сред предвидените от чл. 5, ал. 1 от ЗЗДН и доколкото мерките целят да предотвратят бъдещи прояви на домашно насилие, на първо място необходима се явява посочената в чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗЗДН мярка, а именно :

– задължаване на извършителя да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на пострадалото лице, като тази мярка се налага задължително от съда без определяне на срок (по аргумент от противното от чл. 5, ал. 2 от ЗЗДН).

Доколкото по делото не са налице данни, пострадалата да живее в едно жилище с ответника, то липсва основание за налагане на мярката по чл. 5, ал. 1, т. 2 от ЗЗДН.

Във връзка с гореизложеното съдът намира, че следва да бъдат наложени и мерките по чл. 5, ал. 1, т. 3 от ЗЗДН :

– налагане на забрана на извършителя да доближава до пострадалото лице, жилището, обитавано от същата – находящо се в гр. П., кв. Т. ***, както и всяко друго жилище, в което пострадалата се установи да живее, местоработата на молителката – магазин * на адрес: гр. П., кв.Т., както и местата за социални контакти и отдих на пострадалата на по – малко от 100 метра. Периодът, през който следва да бъде наложена посочената мярка, съдът намира за адекватно да определи на шест месеца.

При определяне на посочените мерки и срокът на налагането им съдът съобрази характера и естеството на извършеното домашно насилие, което може да се определи като такова с **нисък интензитет / вербално насилие/**, както и обстоятелството, че срещу ответника действа заповед за незабавна защита от около два месеца преди постановяване на настоящото решение. В тази връзка при определяне на срока на мерките съдът изрично съобразява продължителността на периода от време, в който е действала заповедта за незабавна защита.

Не може да се пренебрегне и фактът, че между страните е бил налице конфликт, като предпоставка за него има и поведението на самата молителка – макар и разведена, тя е продължила да живее с ответника на „семеини начала“

При отчитане на всичко гореизложено и най-вече обстоятелството, че извършеното от ответника домашно насилие се отличава с действие насочено срещу МПС-то на молителката, а не срещу нейната телесна цялост, то на последния следва да бъде наложена и **глоба в размер 400** лева, съгласно чл. 5, ал. 4 от ЗЗДН.

Съдът счита, че следва да укаже на ответника да заплати определената глоба в едноседмичен срок, считано от влизане в сила на решението, като в противен случай, съдът ще издаде служебно изпълнителен лист и ще пристъпи към принудително изпълнение.

По исканията за разноси на страните:

Разноси в производството се претендират от молителката и се представят доказателства- за сумата ***лв. адв.възнаграждение на дав.Г.Бонев ПАК по договор за адв.помощ и съдействие и пълномощно.

На основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН, вр. чл. 16 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, ответникът следва да заплати по сметка на Пернишки районен съд такса в размер на 25 лева (т. 21 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК на ВКС).

Водим от горното, Пернишкият районен съд:

РЕШИ:

НАЛАГА мерки за защита от домашно насилие на
С. Л. Б. ЕГН***** гр.П. настоящ адрес гр.П. кв.Т. *** *** - **лично в качеството си на пострадало лице-** относно **ОСЪЩЕСТВЕНО СПРЯМО НЕЯ**

домашно насилие от :

Б. И. Б. с.Г.Б. общ.П. *** ЕГН ***** и тел. ***** -бивш съпруг– на дата 27.09.2023 г.,сутринта към 9.30ч. на работното място магазин * кв.Т. гр.П.-когато той започва да я заплашва, че „ си е подписала смъртната присъда“ и ще я убие, ако тя го напусне, след което с буса си 4 пъти удря колата ѝ,след което идва патрул на КАТ , **КАТО :**

ЗАДЪЛЖАВА Б. И. Б. с.Г.Б. общ.П. *** ЕГН ***** и тел. ***** -бивш съпруг

да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на пострадалата С. Л. Б. ЕГН***** гр.П. настоящ адрес гр.П. кв.Т. *** **

ЗАБРАНЯВА на Б. И. Б. с.Г.Б. общ.П. *** ЕГН ***** и тел. ***** - бивш съпруг- **ДА ПРИБЛИЖАВА** С. Л. Б. ЕГН***** гр.П. – до нейния настоящ адрес гр.П. кв.Т. *** **, както и всяко друго жилище в което същата се установи да живее; местоработата ѝ магазин * на адрес: гр. П. кв.Т., както и местата за социални контакти и отдих на пострадалата, на разстояние не по - малко от **100 метра ЗА СРОК ОТ шест МЕСЕЦА, считано от постановяване на решението – т.е. от 24.10.2023 г.**

ДА СЕ ИЗДАДЕ ЗАПОВЕД ЗА ЗАЩИТА, съдържаща предупреждението за последиците от неизпълнението ѝ по чл. 21, ал. 3 от ЗЗДН, а именно при неизпълнение на заповедта за защита, ответникът ще бъде задържан от полицейския орган, констатира нарушението и ще бъдат уведомени незабавно органите на прокуратурата.

ОСЪЖДА Б. И. Б. с.Г.Б. общ.П. *** ЕГН ***** и тел. *****

да заплати глоба в размер на **400 лева** в полза на държавата.

ОСЪЖДА Б. И. Б. с.Г.Б. общ.П. *** ЕГН ***** и тел. *****, да заплати по сметка на Пернишки районен съд държавна такса в размер на **25 лева**.

ОСЪЖДА Б. И. Б. с.Г.Б. общ.П. *** ЕГН ***** и тел. *****, да заплати на С. Л. Б. ЕГН***** гр.П. – настоящ адрес гр.П. кв.Т. *** ***-адвокатски разноски ***лв.

УКАЗВА на същия, че следва да заплати определената глоба и държавната такса в едноседмичен срок, считано от влизане в сила на решението, като в противен случай, съдът ще издаде служебно изпълнителен лист и ще пристъпи към принудително изпълнение.

Препис от решението и заповедта да се връчат на полицейските управления по настоящия адрес на страните.

РЕШЕНИЕТО и ЗАПОВЕДТА подлежат на **НЕЗАБАВНО ИЗПЪЛНЕНИЕ**, като решението подлежи на обжалване пред Пернишкия окръжния съд в седемдневен срок от връчването – чрез обявяване в открито съдебно заседание на 24.10.2023 г.

Съдия при Районен съд – П.: _____